c) při starých hypotekách na základě ediktálního řízení (§§ 118 až 121 kn. z.).

Ustanovení zvláštní o vkladu jednotlivých práv viz v příslušných článcích.

Vlaky železniční nákladní.

Vlaky nákladní při dráhách mají dopravovati toliko věci (zboží). Doprava osob obyčejnými nákladními vlaky, kteréž k dopravě osobní nejsou dle řádu jízdního určeny jsouce označeny názvem »nákladní vlaky s dopravou osob,« dovoluje se jen výjimkou a sice smí takovýmito vlaky dopravovati se kromě oprávněných k tomu, za službou vyslaných orgánů generální inšpekce rakouských železnic a správy železniční toliko: vojenské transporty, průvodčí mrtvol nebo živého dobytka nebo průvodčí továrních výrobků, jež jako nákladní zboží po vlastních kolech dopraveny jsou, dále dozorčí orgánové státních telegrafů, bezpečnostní orgánové ve službě, stráž finanční a vyslanci úřadů finančních, konečně hasiči na pomoc se ubírající (§ 86 »zákl. předp. o dopr. službě na železn.« uveř. nař. min. obchodu ze dne 16. října 1876 č. 30.084).

Vlaky železniční osobní viz Doprava osob po železnicích.

Vlaky železniční zvláštní.

Přísně vzato jsou zvláštní vlaky neboli zvláštní jízdy toliko ty, které se konají v naléhavých případech v zájmu vozby železniční (k př. při úrazech železničních, výpomoc a pod.) mimo řád jízdní, ba dokonce i bez ohlášení (avisa). Obecně označují se jako »vlaky zvláštní« ony železniční vlaky, kteréž vypravují se po zapravení poplatků dle tarifu od případu k případu na základě jízdního řádu, který není obsažen v knize řádů jízdních, ač sluší je spíše nazvati vlaky separátními.

Vlaky zvláštní upraviti jest tím způsobem, aby se tím nerušil pořádek pravidelných vlaků osobních; o tom, že vypraven jest zvláštní vlak, vyrozuměti jest a to před odjezdem jeho všechny železniční hlídače dotyčné tratě železniční. Jednotlivě dopravující vlaky dlužno po pravidle posuzovati jako vlaky zvláštní i co do stanovené rychlosti v jízdě; v té příčině dovoleny jsou výjimky pouze v těch případech, kde komise vyšetřuje stroj. (§§ 37 a 38 želez. dopr. řádu ze dne 16. listopadu 1851 č. 1 ř. z.). Zvláštní jízdy (separátní vlaky povoluje správa dle uvážení svého (§ 10 dopr. řádu železn.).

Vlastnictví.

I. Pojem.

Ob. obč. zákon obsahuje dvě různé definice vlastnického práva. § 353 ustanovuje: »Vše, co někomu náleží, všechny jeho věci hmotné i nehmotné slují jeho vlastnictvím« a § 354 praví: »Hledí-li se ku vlastnictví jako právu, rozumí se jím oprávnění s podstatou a užitky věci dle libovůle nakládati a každého jiného z tohoto nakládání vyloučiti.« V případě prvém se užívá slova »vlastnictví« ve smyslu neprávnickém, poněvadž se jím označuje toliko souhrn všech majetkových kusů jistému subjektu náležejících a tudíž výrazu »vlastnictví« se užívá ve smyslu slova »jmění« V tomto smyslu vyskytá se slovo »vlastnictví« na př. i v §§ 427, 1030, 1424 (srv. Randa, Právo vlastnické, § 1). Avšak ani definice obsažená v § 354 o. o. z. se kterouž se setkáváme i v zákonníku pruském (§ 1 I. 8 L. R.) a francouzském (Code civ. art. 544) není správná, jelikož vypočítává toliko účinky a následky vlastnického práva, aniž by se však